

HIRDETME NYEK,

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szelemi részét illető
minden közlemények ideintéendők.

Bármentetlen levelek csak ismert kzeketől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre
postán küldve

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopetitors egyszeri beigtetésáért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér 4 hasábsopetitorsért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamt magában foglaljt
ujdonság sora 50 krajczár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Csütörtök, Julius 19.

140. szám.

A 19-ik század végén.

(I.) Háromszáz millió ember kítátja a száját, összesíti a kezét, s úgy nézi, hogy mi mindent fog most vele elkövetni két ember. Ránk parancsol-e, hogy háborút kezdjünk és irtsuk egymást vagy, hogy békében éljünk és szeressük egymást? Mi feladatunk lesz a legközelebbi jövőben? Kinek keressünk, kinek dolgozzunk? Mennyit méltóztatnak meghagyni keresetünk, kenyerünk?

Mi, ez alkotmányos világréz népei, akik büszkén verjük a mellünket, hogy magunkat kormányozzuk, magunkat adóztatjuk meg, még az adósságot is a magunk szakállára csináljuk. Es hogy mosolyoghat e felett Mephistó, a császártalálkozás, két ember találkozásának a sikerétől téve függővé az önmagunkat kormányzó, megadóztató és adósságot csináló száz milliók sorsát?

Vajjon gondolnak-e arra a száz milliók, hogy kiknek az érdekében kormányoznak, adóznak, és csinálják az adósságot? Vajjon, ha a népekre biznák és nem izgatnák őket a nemzeti nagyság hóbortjaival, gondolna-e az orosz nép arra, hogy a Tiszáig terjeszkedjék? A francia, hogy Elzász és Lotharingia miatt örökösön fegyverben álljon, vagy a magyar, hogy okkupálja Boszniát? Ugyan tekintünk végig a történelmen, s a mióta az ökljog megszűnt, a mióta szántunk, vetünk, városokat építünk, iparral, kereskedelemmel foglalkozunk és nem abból élünk, a mit más nemzetektől raboltunk, hány, szor kezdtek háborút a népek, avagy hány háboru volt a népek érdekében: a forradalmaktól eltekintve?

Ezer év óta nem mutat ily harezót a történelem. Trónkövetelések, örökségi háboruk, nagyravágyó uralkodók hódító hadjáratai, uralkodók által kezelt vallás háboruk s a megtámadott nemzetek (ott is legtöbbször uralkodók) önvédelmi harezra. Ezek körül forog az egész történelem,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

A szállósi eset.

(Elbeszélés.)

Vértési Arnoldtól.

(Folytatás.)

— Jó, jó, hanem a hur mégis elpattanhat egyszer, ha nagyon erősen feszítik.

Gábor a fejét csóválta:

— Ej! talán az a szöke göndör fiu?

Neki is eszébe jutott az, a mi nekem. Talán ő is sejtette, hogy minden női szívre nézve eljön egyszer az az idő, mikor egy rokon sziv után eped. Legyen az jó barát, testvér vagy... akármik! Csak egy élő lény, a ki megérteni, megsajnálni képes. S ez a szegény nő épen azon a határon állt, mikor az ifjuság már tünedezni kezd s mikor a sziv legfogékonyabb.

Gábor barátom nem szívesen ismerte el ezt a lehetőséget. Az ő unokahuga? Az lehetetlen! En nem ismerem Jankát. De végre vállalt vont!

— Eh! nem volna nagy baj, ha csakugyan úgy volna is. Cseppet sem sajnálnám azt a vén gazembert.

Csakhogy a férj is sejtethet ám valamit s kémkedő szemmel kíséri nejét.

— Igazán? — fakadt ki Gábor. — Van is hozzá joga a vén akasztófára valónak, a ki az egész környéken minden roszbiru asszonyval ismerős s a háznál szeretőket tart szobaleányok képében!

— Annál inkább, — viszonzám. — Ismerem a fajtáját. Mennél több szabadságot enged meg magának, annál szigorubbán örkődik a neje hűsége fölött.

Mindketten elhallgattunk. Láttam, hogy sötét gondolatok árnyéka húzódik át Gábor homlokán.

— Nos? — kérdeztem, — Ugye te

de hogy a népek jóléteért egy kard hüvelyéből kiszállt volna, egy puska elsütött volna, ilyen háborút nem fog kimutatni senki. — Es amint hogy ilyen háboru ezer év óta nem volt, nincs is, nem is lesz soha! Bizták volna csak a nemzetekre, hát soha sem lett volna Európában határ és török invázió, sem harminc éves, sem hét éves, háboru, hanem lett volna nemzetközi bíróság, mely elintézte volna a vitás ügyeket, a mely nemzetközi bíróságok felállítottak nem egyszer, de sikerük mindig a fejedelmek daczán tört meg. Es bizzák a népekre most, hát egy fél év mulva valamenynyi katona haza mehet, valamenynyi fegyvert szegre lehet akasztani és valamenynyi ágyut beszegezni.

De hát most a francziát a német, a németet a francia fenyegeti. Ausztria-Magyarországot az orosz, az orosz Ausztria-Magyarországot. De hát a nemzet. A francia, a német, az orosz vagy a magyar nemzet? Vajjon ha e nemzetek jobbjait kiválogatnák s összeülnének nem-szent lenne a béke azonnal? Nem-e valamenynyi megegyeznék ama közös óhajban hogy minek ölnék, gyilkolnák egymást, nem-e jobb ha megértjük egymást és kötiünk nemzetközi szerződéseket, melyek megnyitják az emberiségnek a világot, melyben minden nemzet az ő saját spezialitásával léphet fel és tudományával, szorgalmával versenyezve, mozdítja elő a közös haladást és boldogságot.

De hát most a nemzetek helyett a császárok találkoznak. Persze a nemzetek érdekében! Egyébb gondjuk sincs annál. Megmutatják egymásnak, hogy mily fényes hadsereggel bírnak, hogy mily pompát tudnak kifejteni és latba vetik a pontokat, a melyek mellett meglehetnének egymás mellett békességben. Ők. És mi? Nekiünk majd kihirdetik, hogy gyilkoljuk-e avagy szeressük-e egymást, a 19-ik század végén.

is félsz, hogy valami katasztrófával végződhetik a dolog?

— Katasztrófával? — mormogta Gábor. — Már miért kellene katasztrófával végződnie? Annak idején fölmondanak a fiatal embernek s azzal vége.

Még mormogott valamit, de nem értettem. Aztán ágyába dőlt s elujta a gyertyát:

— Okosabb lesz, ha alszunk.

V.

A mint szürkülni kezdett, fölkelünk és sietva felöltöztünk, mert már zajos beszélgetést hallottunk a tornáczon.

Vastag vadászkabátokban, prémes bekecsekben, térdig érő bagaria oszimbákban, szivarozva, pipázva, lármázva ácsorogtak vagy föl s alá sétáltak a tornáczon a vadász urak. Egy részük meg bent telepedett le, a szobákban s minden szöglet tele volt puskákkal, vadász tarisznyákkal.

Balázsovcis Lénárt még tegnap meghitta az egész vadásztársaságot reggelire s úgy határozta, hogy innen indulnak ki. A hajtók lent álltak az udvaron, sorban, mint a katonák. Az ispán és az erdőkerülő szintén vadásztarisznyával, puskával a vállukon páliukát és kenyeret osztottak ki köztük.

Borus téli reggel volt, alig látott le az ember az udvar végére. Az eget sötétszürke felhők takarták; úgy látszott havazni fog.

Rossz időnk lesz, — mormogta a szolgabíró, ki úgy látszott, nem valami szenvedélyes vadász s bizonyosan szívesebben töltötte volna az időt menyasszonyánál.

— Ej dehogy! — felelt rá a vén Nimród, a kit András bácsinak szólított a fiatalság. — Vadász embernek, nincs rossz idő, ücsém.

— De ködös.
— Az csak a reggeli köd, majd eloszlik.
A szolgabíró még egy gyöngye ellenvetést próbált?

A miniszter a gabonaszállítás érdekében. Mint a „Pester Correspondenz“ értesül Baross Gábor közlekedési miniszter utasította tárczájának hivatott közegeit, hogy a Budapestre szállítandó gabonakészletek olesó és kielégítő mérvű beraktározásának biztosítása ügyében, az e tekintetben tartott szaktanácskozmányból a leggyorsabbban vonják le a gyakorlati következményeket és haladéktalanul terjesszenek eléje megfelelő konkrét javaslatokat. A hivatott közegek a tetterős miniszterrel származó impulsusnak ép oly buzgón, mint érdemteljesen eleget tesznek; a megfelelő javaslatok, melyek nem csupán a főváros határára szorítkoznak, már kidolgozás alatt vannak. Fennakadás miatt nem lesz ok a panasza.

Külföld.

II. Vilmos császár fényes hajóhadával már az orosz vizekre érkezett. Pétervárott azt hiszik, hogy a két császár a ma déli órákban találkozik egymással Kronstadt közelében a tengeren. Azon időben, melyet a két aralkodó a Dersava orosz hajón együtt tölt, a német hajóraj a kronstadti kikötőbe megy s ott úgy helyezkedik el, hogy az orosz hajórajjal valóságos utездát képezzen, melyben azután a két császárt vivő hajó áthalad Peterhofba. Vilmos császár vasárnap indul baha, illetve Stockholmba és onnan Kopenhágába. Dánia szintén fényes hajórajjal fogadja a császárt és pedig már a dán vizek határára.

Az angolok újra kénytelenek háborúra fegyverkezni a zulu k ellenében. Már április hóban törtek ki zavargások a zulu földön. A zavargások élére Donizulu, Cetewayo fia állott. Mult hó 22 ikén Usibeput, a kit Cetewayo fölötti győzelme után a britt kormány elismert, a zuluk Irumánál az északi zulu földön megtámadták s jelentékeny veszteséggel visszaverték. Smith tábornok a lázadók ellen sietett, de sok akadályt kellett elhárítani, a mig oly sereget szervezhetett, a mely szembeállhatott Donizuluval. Donizulu sereget 4000 főre teszik, míg Smith tábornokét 1000 főre, kik közt 800 angol van. Az eddig Kairóban állomásozott lövész-százalaj parancsot kapott, hogy a délafrikai partokhoz induljon.

Anglia és Olaszország újabb közlekedéséről és megálapodásáról hcz érdekes hirt a „Politische Correspondenz“. Tudvaleoleg Törökország és Anglia között, Cyprus szigetnek britt uralom alá jutása alkalmával, majd

— Nem fog havazni?

De már azt meg sem hallották a szenvedélyes vadászok kiabálása közt.

A házi ur már készen állt. Elegáns vadász costumejában épen olyan volt, mintha egyenest a szinpadról jönné. Igyekezett vidámnak és kedélyesnek mutatni magát, de nekem úgy rémlett, mintha ez csak tettetés volna s mintha összehuzott számeiben megvillanna néha az a sajtáságos pillantás, melylyel a macska tekint a röpködő madárra. Gyanakodva nézte a szöke nevelőt, a ki szintén egészen fölkészülve jött az ebédlebe.

Gondoltam előre, hogy nem fog elmaradni. De azt nem gondoltam, hogy a a házi asszony is meg fog jelenni reggelinknél s észrevettem Balázsovcis Lénárt arezárol, hogy ez őt is meglepte. S ha komor pillantása és összeharapott ajkai után követhetethettem, épen nem kellemesen lepet meg.

A vendégek vidáman zajongva felemeltek poharaikat s a háziasszonyra köszöntötek. Az mosolyogva hajította meg fejét. De istenem! milyen mosoly volt ez! Oly nehezen mozdultak ez arz vonásai, melyeket valami megrioghatatlan lelki erőfeszítés csaknem merevékké tett.

Az első percében nem bírtam megérteni, mit fejez ki ez arcz és szemek pillantása? De mennél tovább néztem, annál inkább megérősödött bennem az a gondolat, hogy a lelki indulat, melyet rejteget, de a mely keresztül-tör merev vonásain, a rémület. De hát mitől remeg? Történt itt valami az éjjel? Vagy észrevette ő is, a mit én észrevettem, azt a fenyegető pillantást, melyet férje tegnap a vacsoránál a szöke ifjura vetett? S ő is azt az érrelmet adja neki, a mit én? Az ő lelkében is föltámadt az a rettenetes sejtélem, a mi én bennem? Söt nála talán határozottabb alakot is öltött, a mi nálam csak homályos sejtélem?

nem egyidejűleg a berlini szerződés megkötésével, szerződés jött létre, a melyben Anglia viszonzatszolgálat fejében a szultán kis-ázsiai birtokainak területi épességét garantírozta. A porta régebben állítólag már több ízben kérdést tett ez ügyben az angol kormányhoz, de a kapott válaszlól mi sem szivérgött ki. Közvetve azonban felvilágosítást nyujt a „Pol. Corr.“ azon levele, a melyben utalás történik Olaszország fentjelzett állásfoglalásaira. Angol érdekei — írja a „Pol. Corr.“ — a keleti kérdést illetőleg nem csak Európára szorítkozik, le van az kötve Kis-Ázsiára vonatkozólag is. Az örmény-kérdést eddig — eltekintve Törökországtól — Anglia és Oroszország között vivot diplomatiái párbajnak tekintették. Még a külsőszin is erre vallott, mert csak e két állam képviselteti magát consuljai által Erzerumban, Van-ban s más örmény városban. Az örmény lakosság fél Oroszországtól és reménytel tekint Angliára; más egyébb hatalmasságot nem ismer. Most azonban ugy látszik, egy harmadig hatalom is érdekelt félnek fog fellépni az örmény kérdésben, igaz, csak második sorban. Hir szerint ugyanis, Olaszország legközelebb kijelentette Londonban, — hogy Anglia Olaszország támogatására számíthat az esetre, ha Oroszország előrehaladása a Fekete-tengeren fenyegetővé válnék. Azonban bármennyire értékes ez a biztosítás, a jelen pillanatban nem égető. Jóval fontosabb volt Angliára nézve megtudni, vajjon Törökország saját erejéből képes-e Oroszország ellenyomulásának Kis-Ázsiában ellentállani. A legutóbb beérkezett consuli jelentések e részben is meglehetősen megnyugtatók. Erzerem erődítményeit és felszerelését megfelelőnek és a természetalkotta akadályokat, valamint az égalji nehézségeket, a melyeket az előreyomuló orosz hadseregeknek legyőznie kellene, felette nagyoknak vázolják. Az ottani járatlan hegyeket nyolcz nap óta hó borítja.

Abdul Hamid gondolatai.

„Minél kevesebb kormányozni valója van a padisának, — az Isten éltesse őt! — annál többet gondol. És nem vidám gondolatok foglalkoztatják a Nagyrat, hanem borús gondok suttognak lekonyult feje körül és emészto bu honol szívében. Abdul Hamid nemcsak a legelső, hanem a legjobb is minden ozmánok között, valamint a legokosabb is ezen diplomaciailag dusan megáldott népben. A látnok

De pár perecz mulva nem maradt már időm ezen tételődni. A fiatal asszony arca ez az idő alatt mintha egészen átváltozott volna. Büszke, csaknem daczos, elszánt kifejezést ölt. Fölkel, körül megy az asztal körül, mintha meg akarna győződni, jól el vannak-e látva vendégei. Int az inasnak s a szolgabíró huszárjának, a ki segít fölsszolgálni, hogy ide bort, oda kenyeret hozzanak.

Most véletlen észreveszi a nevelő.

Csakugyan véletlen vette észre? En azt hiszem, hogy nem. De talán csak egymagam vagyok, a ki ezt a gyanu táplálom. Mindegy. Egyebet azért én sem láttam, csak azt, hogy az urnó véletlen megpillantja a fiatal embert s szigoru arczczal fordul feléje:

— Mit akar ön? Ön is vadászni akar? Ki marad Zoltán mellett?

E szavakra láng borítja el a fiatal ember arczát s mintegy csodálkozva tekint az urnóra.

— Zoltán elmaradhat egyszer magában is, — felelt most a férj.

Hangja ridegen, parancsolólag hangzott. Mindenki azt hitte, hogy ezzel el van intézve a dolog.

Hanem az urnó arca ez lángolt és szeméi villogtak. Az elienkezés háborította volna föl így?

— A galambnak is van epéje — sugta hozzáam hajolva a szolgabíró; — az asszonyka macskakodik. Valóban meglepett a felelet az ifju nő ajkairól.

— Azt hittem, — szólt csipősen, — hogy Zelméri ur nevelőnek és nem vadásznak szerződött.

Most már igazán nem értettem, hogy mit akar? Vagy az csak afféle ideges kifakadás, a mit a kedélybeteg nőnél nem lehet komolyan számításba venni? Talán jóformán nem is tudja, hogy mit mondott? Szokott szelidsége és okossága most az egyszer el-

tekintetével nézi népe jövőjét és e jövő nem rózsás; naponta, óránként közelebb jön a katasztrófa, majdnem elháríthatatlanul.

Mindig az volt a szultán meggyőződése s ezen értelemben instenálta ő, az aktuális ottományi politika tulajdonképeni személyes vezetője, vezére, hogy Törökországnak a létező viszonyok közt egyedül csak a status-quo fentartása használható, hogy minden változás csak hátrányára szolgál, a függő nagy keleti kérdések végleges megoldása pedig az oszmán birodalom teljes feloszlására, legalább is az oszmán birodalom Európa felől leendő kizsírására vezet. Ezért mitől sem ijed meg a Nagy ur annyira, mint ha új kísérletről értesül, hogy Oroszország Európa felől kibékítessék a kiegyeztessék.

Azt gondolja ő, sőt át van hatva azon meggyőződéstől, hogy ezen kibékülés és kiegyezés köztései, ha létre jön, az ő és birodalma nyakába akasztatnának. — Ausztria-Magyarországnak, így kalkulál a szultán, bizonyosan nincs kedve és katonái és dip. ömáziái hatalmi állása folytán kényszerítő oka sem, hogy a felszínig eddig méltósággal s erővel elfoglalt állását feladja; s ezért minden számitáson kívül áll, hogy a kizárólag a keleti kérdést illető differenciák kiegyenlítése eme nagyhatalom és az orosz birodalom közt a kölcsönös befolyási körök elmozdítása által, vagyis oly koncepciók által értenek el, melyeket Ausztria-Magyarország ténne Oroszországnak.

Tehát az említett kiegyeztetési kísérlet véli a szultán, csak Oroszország javára teendő oly kompenzációkkal, állhat tetszékeltetésben, melyek az oszmán birodalom testéből vágnak ki. És Oroszország bizonyára nem igen vonakodnék hozzá nyújni; Abdul Gamid összes reményét Ausztria-Magyarországra helyezi, mely az összes európai hatalmak közt Törökországgal szemben a legüzetlenebbnek bizonyult. Azon körülményben, hogy Ausztria-Magyarország jól lehet ismételtén kedvező alkalmat volt hozzá, következetesen tartózkodott Bosznia és Hercegovina okkupációját anelexiósa változtatni és Kelet Ruméliának Bulgáriával való revoinuoinárius egyesületek is szigorúan és határozottan a szultán szízerén jogainak fentartása mellett foglalt állást, becses kezességet lát a padisah az iránt, — hogy a nagy szomszéd birodalom még a legbecsületesebb szándékkal van Törökország integritásá iránt, sőt e hitében semmiféle orosz sugallás, eselszövé és gyanúsítás sem képes megingatni, ha még oly szünet nélkül és toladóan jutnak is azok eléje. Ezért tekintenek itt a legfeszültebb érdeklődéssel a péterhoi császártalálkozás elé és csupán azon reményben találnak némi megnyugtatást, hogy Ausztria-Magyarországnál még német szövetségének rábeszélő buzgalomával szemben is ellenállást fog kifejteni, ha az őt oly transzaksióknak akarja megnyerni, melyek Törökország integritását állítanák kérdésbe.

„Pester Correspondenz“

Napi hírek.

— Számonkérésüket tartott ma d. e. gr. Dégenfeld József főispán a városházánál. Az egyes ügyosztályok az év első felében, jan. 1-től, jun. 30-ig végzett ügykezelésről tartoztak kimutatásokat terjeszteni elő.

— A hajdúvármegyei erdők kezelése. A mi síkföldi vármegyénkben nagyon kevés az erdő, alig megy néhány ezer holdra; az is, a

hagyták s izgatott, ingerlékeny idegei tovább ragadták?

De nem bírtam elhinni, hogy ennyire megfélemlített volna magáról. Lehetetlennek látszott, hogy e gyöngéd és félnék lény csupa daczból ny nyers kitérésre engedhetne volna magát ragadtatni. Annymra ellenkezett az egész természetével.

(Folyt. köv.)

Hangverseny a „Dobos“-ban.

Isten látja lelkemet, hogy nem hazudom. Pletykálni meg sohasem szoktam.

De... — és itt van azaz átkozott de, — azt már mégsem állhatom meg, hogy meg ne szóljam ezt az üres szezon, a melyben éppen semmi sem történik.

Hiszen a ki csak tehetett már, mind elpárolgott fürdőzni a városi meleg és por elől, s fáradt tagjait valamely hazai vagy külföldi fürdő árnyas fái alatt pihenteti.

Vizitelni akartam valamelyik nap délután. Elkeseredésemben vetemedtem erre, de minden fáradságom és izzettségom daczára sem találtam szórakozást.

Már akár hiszik, akár nem, de kimonodom: annyira nem bírtam vergődni, hogy egy ismerős szalonba bejuthassak. Mindenütt még az álmos házmeester adta ki az utat azzal, hogy ő nagyságáék fürdőznek...

Gleichenberg, Karlsbad, Marienbad — minden második-harmadik házánál, — ritkábban Tátrafüred, Herkules fürdő, Balatonfüred, — elvéve egy elkeseredett Konyári sőtő.

Borzasztó! Hiszen kérem ezek szerint alig vagyunk Debreczenben. Hát nem csoda ha pang az ipar, kereskedelem, minden minden egyiránt. — Csak a vasutnak, postának van dolga most. Mennyi utazó! s főleg mily sok levél...! Felének illatosnak kell lenni; — ha ugyan el nem száll az illatja annak a le-

mi van, apró, szét szórt tagokat képez, leginkább a keleti, homok talajon. Ezen erdők szakszerű kezelése érdekében az utolsó pár év alatt jelentékeny intézkedések történtek, úgy hogy ma már alig van erdő, melynek üzemterve el ne készült volna, vagy legalább készülöben ne volna. Sőt ennél több is történt. A múlt évben a hadházi és a bőszőrményi erdőbirtokosok, az illető városok és közbirtokosságok, szövetkeztek közös erdőmester tartására. Ezen két nagyobb erdőterületen kívül még mintegy 3000 holdnyi szétzórta erdősség van a megyében. Minthogy ezeknek tulajdonosai magukban nem képesek külön erdészeti hivatal szervezésére és fenntartására, az idén ezélla vétetett, hogy ezen erdőbirtokosok pedig a szomszédos Szabolcs megye kisebb erdőbirtokosaival szövetkezve tartassanak közös erdőfőnököt. Ezen tervhez a földművelésügyi miniszter is hozzájárult s Szabolcs megye törvényhatósága már el is készítette ezen hivatal szolgálati szabályzatát, mely legközelebb megfog küldetni elfogadás végett Hajdúvármegyének is. A mi ha megtörténik, vármegyénknek egyetlenegy erdeje sem fogja nélkülözni a törvényben előirt szakszerű kezelést.

— A filloxera terjedése Hajdúvármegyében. A szőlő pusztító ellensége, a filloxera rohamosan terjed a hajdúvármegyei kerti szőlőkben is. A filloxera jelenlétének gyanúja a nádudvari kertekben is felmerült mint egy 300 □ ölnyi területen. E körülményről Rásó Gyula alispán felterjesztést tevően a földművelésügyi miniszterünknél, a miniszter a nádudvari szőlők megvizsgálására Guzmán Dénes borászati vándortanárt küldötte ki. Ha a filloxera jelenléte Nádudvaron is konstátálva lesz, ezzel Hajdúvármegyének négy községében pusztit az: Kabán, Földesen, P. Ladányon és Nádudvaron. Bizony ez szomorú jelenség.

— Halálozás. H. Szoboszlórol Trocsányi Imre ottani gyógyszerésznek, megyei virilistának halálhíret vesszük. Trocsányi Imre ismert nevű debreczeni családból származott s városunkban széles körökben kelt mély részvétet e halálhír, mely egy férfora delén levő tevékeny polgárnak elhunytát jelenti. A család következő gyászjeleutést adta ki: Mály fájdalommal jelentjük a forrón szeretett férj, apa, gyermek, vő és sógornak TROCSÁNYI IMRE h. szoboszlói gyógyszerésznek, t. hó 18-án d. u. 6 órakor, hosszas szenvedés után, életének 37 ik, boldog házasságának 11 ik évében történt esendes halálát. A boldoguit földi részei folyó hó 20-án, d. u. 3 órakor fognak, a ref. egyház szertartásai szerint a h. szoboszlói sírkertben örök nyugalomra letétni. Mely végfisztelességetelre a boldogult rokonai, barátai ösmerősei bánatos szívvel meghívattak. — H. Szoboszló, 1888. július 18-án. Özv. Trocsányi Imréné szül. Oláh Kornélia, Trocsányi Béla; Trocsányi Lajos és neje Szőke Zsuzsanna; Oláh Jakab; Oláh Miklós és neje Kürti Róza gyermekeikkel.

— A levelek és táviratok ingyenes kézbesítése. A közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter a következő szabályrendeletet hozsátotta ki a levélpostai küldemények és táviratok ingyenes kézbesítése tárgyában: Folyó év augusztus 1-től kezdve az összes ügykinstári, mint nem kinstári posta- és táviratokat, hanem a levélpostai küldeményeket, t. i. a leveleket, levelező lapokat, ke resztkötésű küldeményeket (nyomatványo-

velnek, mire kézbesítik, még hogy ha szagos olajba merített papíra van is írva...

De az az átkozott lapkihordó! az csak mindig panaszkodik. Hogy így, hogy úgy, sok kertre kell neki kiemenni a lappal.

— De hiszen annyian fürdőznek most, hogy no... hisz! a posta vízi a lapokat nagyobb részt a fürdőbe, Gleichenbergbe, Marienbadba, meg mit tudom én hova?

— Az ám! hiszen összesen tán 20 lap pal küldünk többet el a postán, mint máskor. Itt van az egész rakás czimszalag...

Végignéztem.

Nagy Károly, Sámson, V. Péter s több kisebb-nagyobb közeli világváros minden második-harmadik czimezalagon, — ritkábban Bikszád, Poprad, Pöstény, — elvéve Marienbad, Herkules fürdő...

Mondja aztán valaki, hogy nincsen fel fordult világ!

— No ilyen körülmények között aztán mit akar itt Debreczenben az a népszínházi hangverseny társaság? Piáne mind csupa férfiak! Jobb bizony, ha oda maradnak. Hiszen nem falu ez a mi városunk, hogy elit-publikumot akarnak Julius közepén összehozni...

— No bizony én szégyenlenék elmenni. Mit is mondana, a ki meglát? Nagyzöldyék még most is itt vannak? Hát még fürdőre sem mennek? lám, lám!

— Lesz is ott valaki, ha csakugyan eltalálnak jönni... — Te Bella, mit fog csinálni a hírlaptudósító, azt szeretném tudni?! képzem szegénynek a helyzetét. Hiszen csak nem irbatja ki, hogy ott volt az egész városunkban időző intelligencia? a Makkos kovácsné Julcsa lányával, meg a Korbuly suszterék... Pah!

— No meg lehet édes Mariskám, hogy Várkonyiék ott lesznek, hiszen a férje nem kapott szabadság időt, itt kell nyaralniuk,

kat), árumintákat és hírlapokat is kézbesítési díjak szedése nélkül fogják kézbesíteni. Az express (sürgöny) és küldönczdijak, a fiók illetékek, a postai meghívások beszedési díjai és a kocsipostai küldemények értesítési és kézbesítési díjai azonban érintetlenül marad-
ván, ezek ezentul is szedhetők.

— A h. szoboszlói IV. és V. temetkezési egyuletek alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— A budapesti népszínház elsőrendű tagjai által ma csütörtökön, július 19-én a „Bika“ szaloda dísztermében tartandó hangverseny műsora: I. Szakas: I. Magyar király induló. Irta V. Árad Antal. Zenéjét Huber Károly. Előadja az egész társaság. 2. Egy agglégény panasz. Irta Bartók Lajos. Előadja Szatmáry Árpád. 3. Népdalok. Czimbalom kísérettel. Előadja Hunyadi József, Kiséri Lányi Géza, czimbalom művész. 4. „A légy“ magán jelenés. Irta Guillard. Előadja Szirmai Imre ur. 5. „Mikádó.“ Kuplék. Előadja Boránd Gyula ur. 6. „Bordal.“ „Hoffmann mesé“ operettből. Irta Offenbach. Előadja az egész társaság. II. Szakas: 1. Népdal egyveleg. Irta Ziegler Béla, a Harmonia karnagya. Előadja az egész társaság. 2. Czimbalom magánjáték. Lányi Géza czimbalom művész. 3. „Don Pasquale“ operából buffo duett. Irta: Donizetti. Előadja Pusztay Béla és Hunyadi József ur. 4. „Magán vigjáték“ magán jelenés. Irta: Saphir. Előadja: Szatmáry Árpád. 5. „Hogy rimel?“ Kuplék. Előadja: Pusztay Béla ur. 6. „Takarodó.“ „Névtelen hősök“ operából. Irta Erkel Ferenc. Előadja Predics László zongorán, Boránd Gyula ur. kis dobos, és az egész társaság. A zongora kísérettel Predics László ur, az operaház karnagya teljesíti. Helyárak: Páholy 3 frt. — I. ülőhely 1 frt. — II. rendű ülőhely 80 kr. állóhely 50 kr. Kezdeté 8 órakor.

— Megdicséret ezred. Kuttig Albin altábornagy, a 17. gyaloghadosztály parancsnoka Aradon e hó 17-én megvizsgálta a 39-ik ezred ott állomásozó két zászlóját és beható szemle után ezek kiképzéséről rendkívül elismerőleg nyilatkozott. Örvendőnek ezen elismerésnek, mert a derek 39. ezred legénysége dobreczeni, hajdú és biharmegyei fiukból állván, a mi fiainkat s a kiváló jeles tisztikart, illelt a dicséret.

— A ravasz borbély. egy berlini borbélynak az a szerencsétlensége volt, hogy nagyon lemosoygott arczáról a borbélyoknál különben nem szokatlan szolgálatkészség. Ezért gyakori volt nála az eset, hogy egy-egy vendége nemcsak a borotválkozás díját nem fizette meg, hanem még köcsönt is kért tőle, azzal az ismeretlen ürüggyel, hogy „véletlenül otthon hagyta a tárczáját.“ A jó borbély sajnosan kezdte tapasztalni, hogy minél jobban szaporodik adósainak a száma, annál jobban fogy a kundschaftjaié, mert adósai inkább más borbélyhoz mentek, csak hogy ne kelljen adósságaikat visszafizetni. Hogy e kellemetlenségtől jövo re legyen kímélve, a borbély üzletében a következő plakátot függesztette ki: 50 márká jutalom. Ezt az összeget fizetem annak, a ki mátol kezdve bármely összeget kap tőlem kölcsön s ugyanannyit annak, a ki bebizonyítja, hogy valakinek pénzt adtam kölcsön. Valahányszor most egy vendég a régi hibába esik, a ravasz borbély így felel: „Oh, ön csak a jutalmat szeretné megkapni; oly ostobák nem vagyunk.“ A borbély e nem egészen új, de ügyesen felhasznált fogással pénzt és kundschaftjait is megtartja.

— de milyen keservesen... Ott lakni nyárban abban az utcában, a hol ők!!

— Borzasztó! — Az igaz, hogy mi is csak itt nyaralunk, — de annak oka van ám. — A háziorvosunk azt mondta, hogy most az idén nem lehet fürdőznünk! Képzeld, hogy boszankodtam! Azt adta okul, hogy a szervezetemnek megártana a levegő változtatás; a kis Aurélt pedig éppen nem lehetne hívös égalj alá vinni a nagy betegség után. No hát mit csináljak? Akkor tudja ezt mondani a szerencsétlen, mikor már mindennel elkészültünk. Már csaknem a csomagoláshoz fogtunk, hogy a másik héten indulunk; mert hiszen tudod, kedvesem, hogy csak nem mehet az ember minden nélkül. — Különben is csak két vagy három ládat szoktunk tele pakolni.

— Na hanem nem is nézsz arra a doktorra jó szemmel egy darabig! Én, ha nek volnék, más doktorhoz mennék, nem jó kérlek, mindig egyet járatos. . . .

— Lásd ő maga meg elküldte a feleségét fürdőzni Gleichenbergbe... hiszed? — én nem. A sógorasszonyánál van, pusztán, valami Pecsényed nevű falu mellett. No persze, azt kell mondani hogy, fürdőzik. Szegény asszony... Ilyenek a férfiak mind. Míg a felesége oda faluzik, ő maga meg itthon unatkozik; az ám! Képzeld! Azt mondta a szakácsnőm, hogy már megint itt látta azt a színésznőt, a ki miatt az én férjemnek is meggyűllt a baja velem. Tudod az a szőke... olyan rosszul áll rajta az a kék csikos derék. Lám! a doktor ur hogy kiszámította, mikor kapnak a mi színészeink is szabadságot! De hiszen csak jöjjön haza az én Gusztávom 9 óra után este!! mert ha kimarad, mindig tudom, hogy a doktor, meg a művész... Oh be hazugok azok a férfiak! — No mi az Julcsa, mit hozott az a kihordó?! A hangverseny műsorát?! Adja csak ide.

— A hol a császárok találkoznak. Pétervártól 21 kilométernyire fekszik Peterhof, a hol az orosz czár vendégül fogadja Vilmos német császárt. Peterhof a legnagyobb szerű ama czári nyaralók és kastélyok közül, melyek Kronstadtól, az északi Gibraltártól délre, nagy félkörben fekszenek a tengerparton. Peterhofot Nagy Péter kezdte építtetni 1720-ban azzal a céllal, hogy Versaillesnek északon is legyen versenytársa. És tényleg az északi Versailles hű másolata a franciaországnak. A park, mely ebben az évadban fejt ki mindeu pompáját, nagyszerű be rendezésű. Legszebb az alsó része, melynek szélét a tenger hullámai nyaldossák. Szökőkutak, exotikus kővények, fürdőházak és pompás kéjlokak a legszebb képet nyújtják. A kéjlokak közül említést érdemel a „Mon Plaisir“ melyet Nagy Péter egészen hollandus izlésben építtetett és melyben Petrowna Erzsébet akárhányszor a saját főztével látta el vendégeit. A park felső részén mesterséges tavakon szigetek emelkednek pompás pavilonokkal. Van a parkban számos falusi ház is, többnyire fábló egy magas dombon fekszik a Babzig kastély: Belvederek is nevezik. Miklós császár építtette felesége számára. A kastély mellett nagy szabad térről el, márványos szobrokkal és csoportosítatokkal ékesítve. Maga a Peterhof kastély egy három emeletes épület, vas lemez fedéllel és aranyos kupolával. A kastélytól egy tizenkét méter magas, lejtős tervasz vezet le a tengerhez. — A kastély belső rendezése megfelel a nagyszerű kertnek. A legérdekesebb helyiségek: az arczképterm, hol 368 arczkép tünteti föl Oroszország valamennyi vidékéről a női szépség típusait. A fotográfiák Kotori gróftól vannak, ki II. Katalinnal bentazta az országot. A két esdálatos kínai terem, Nagy Péter és a gárda termei egészítik ki a kastély nevezetességeit. Ez a különben esendes, álmadazó Peterhof lesz színhelye a császártalálkozás legfényesebb epizódjainak.

— A Natalia tanácsadója. A szerencsétlen szerb királynő, a ki elveszítette családi boldogságát, elhiát, s még elfogja veszíteni koronáját, országát és méltóságát is, nem fogja ki a jóakarókból, mikor a férje erőszakkal elvéteti tőle fiát, a német rendőrség mint valami gonoszított kiutasítja a németbirodalom területéről, Bécsben pedig a hivatalos körök negligálják „felsége“ voltát. A multkor, ez még Wiesbadenben történt, egy gentleman angliusz jelentkezett a boldogtalan szép asszonynál. A londoni gavalier, kinek elve újsgot nem olvasni, hírből hallotta ugyanis, hogy Natalia válni készül Milántól, ő tehát kész kezét megkérni s boldoggá tenni. A gyors elhatározásu kéronék azonban ajtot mutattak a wiesbadeni nyaralóban. Az elhagyatot királynő iránt ilyen részvételt érez egy munkácsis zsidó is, olyan mély részvételt, hogy személyes tanácsával kíván a sors sújtotta nő helyzetén segíteni. Ő egy királynének is adhat hasznos tanácsokat. Bölesessége vetekedik a Salamonéval. Gordiusz csomókat old meg s Columbus tojásokat állit hegyre. Van is tekintélye meg hire egész Munkácson meg azon kívül, innen és túl a Kárpátokon, akár csak a liszcai csodarabbinak. A böles híreben álló férfiú tehát arra a rizikós vállalatra szánta magát, hogy ő elmegy, felkeresi Natáliát s felajánlja neki, nem a kezét és szívét mint amud angliusz, hanem az élettapasztalatát, tudományát és bölesességét, hogy mítettő legyen a felséges asszony válni akaró férjével szembe. Kiváncsiak vagyunk, hogy az a

Hadd nézzem, mit sütnék ki?! ah! Szirmay, Hunyady, Szathmáry, Boránd...

— Kedvesem, vajjon lesz-e tánc? azt tudom, hogy katonai tisztek lesznek elegen, mert az ezred meg megyen szerdán délután; még mielőtt elmennének, legalább mulatnak egyet. Tudod, az a szőke főhadnagy, a melyik a tél óta jár hozzánk, azt mondta hogy ki-megyem...

— Csókollak édesem, majd gondolkozom róla, nem tudom a férjemmel mit csináljak, talán jobb lenne, ha őt itthon hagyánám, mit gondolsz?!

— Pá édesem!

... Nem akarok referálni a hangversenyéről, mert ahhoz nem értek. De egy pár tapasztalatom mégis volt a „Dobos“-beli mulatság alkalmával.

Hogy Bella és Mariska nagysámék ott voltak, azt már előre sejtethi kiki; hogy Gusztáv ur mit csinált, azt nem tudom. Meg lehet már akkor krégen ágyban volt, mikor a felesége Bella barátánál kint vacsorázott az erdőn. Hogy kivel? nem tudom. De a kávéházban hallottam reggel egy katonatiszt ösmerősömtől, hogy a szép szőke Adorján főhadnagy rendkívül jól mulatott az este az erdőn; csak a nagyon feleségizott áratok szidta még reggel is. Nem veszedkedhetett a pin czérral, mert hölgyek társaságában volt.

Mikor pedig a fiakkerek mellett mentem el reggeli után, a Julcsa szakácsné ott beszélgetett az egyik fiakerkocsissal.

— Ejnye de nagy bakot lótt maga János! a nacosaságtól kéri a fizetését, mikor a tekintetes urral nem a felesége kocsikázott, hanem az a... na! kitört odahaza a háboru!

Ha hazudom, nem magantól teszem. Pletykálni pedig soha sem szoktam.

Calamus.

alkoznak. Pé- szik Peterhof, gadjia Vilmos nagyobbszerű k közül, me braltártól dél- tengerparton. ite építettni Versaillesnek sa. És tény- solata a fran- ben az évad agyszerű be- sze, melynek ssák. Szökő- házak és pom- nyujtják. A mei a „Mon- szen hollan- den Petrow- aját főttével rónén mes- nének pompá- mos falusi as dombon erenek is ehesége szá- zabad tér te- csoportoza- kastély egy szes földlél stélytől egy terrasz ve- egy belső be- kertnek. A rezképterem, zország vala- típusait. A k, ki I. Ka- két esdár- és a garda vezetéséig. az Péterhof- s legfiénye- szerezését ette családi veszíteni ko- s, nem fogy- rőszakkal őrség mint németbiroda- a hivatalos t. A multkor, y gentleman an szép as- elve újsgot gyanis, hogy téhat kész t. A gyors t mutattak a atot királynő nunkács i- vétet, hogy rs sujtotta llynének is ssége vete- somókat old egyére. Van nácsion meg átokon, akár böles híreben alatra szánta Natáliát s szivét mint apasztalattát, mittévő le- akaró férjé- hogy az a

ki?! ah! Boránd... táncz? azt nek elegen. an délután; b mulatnak ta, a melyki ta hogy ki-

gondolkozom t csináljak, agynám, mit a hangver- De egy pár „Dobos”-beli sámmék ott kiki; hogy tudom. Meg t, mikor a vacsorázott m. De a ká- katonatiszt Adorján fő- az este az áratk szid ettet a pin- n volt. mellett men- akácsné ott ssal. tt maga Já- sét, mikor a kocsikázott. a a háború! teszem. szoktam. Calamus.

jóakarát milyen fogadtatásra talál a királynő részéről. Vajjon nem lesz-e a böles zsidónak is ugyanaz a sorsa, a mi a kérő angol lett? Az tény, hogy a munkácsi „böles” tegnap délelben Debreczenen utazott keresztül Budapest felé. Az indóháznál föbben beszéltek vele s ezeknek mondotta el hosszu utazásának eszéljait. Bizony Párisig sokba kerül az utazás. Lesz-e, a ki költségeit megtérítse?

— **Polgármesteri évi jelentés.** Beküldetett hozánk: „Debreczen szab. kir. város polgár mesterének évi jelentése az 1887. évről.” A 64 oldalra terjedő füzet gondosan összeállított részletező kimutatást nyújt a közigazgatás különböző ágainak és ügyosztályainak működéséről, valamint a város, mint erkölcsi tesztület gazdasági és pénzügyi viszonyairól. A jelentés minden debreczeni emberre nézve hasznos és tanulmányos adatokat foglal magában. Szombati számunkban terjedelmesebben fogjuk ismertetni az évi jelentést.

— **A nagyváradai közepkereskedelmi iskola** létesítése már teljesen biztosítva van a város és a nagyszámú tagokból álló „pártoló” szövetkezet támogatása folytán. Az új iskola igazgatója Propper N. János ma vagy holnap utazik át Nagyváradra, hogy az igazgatósági irodát (Várad Olasz; Ruzsuczkrázdája felett) megnyissa.

— **A kiközvetített Piacutca.** A mi szépen befásított, hosszu, egyenes Piac utczánk, melyet mi jobb szeretnénk Főutczának nevezni, valahára teljesen el lesz látva körburkolattal s ezzel nyerni fog Debreczen egy olyan utczát, a keskeny Teleki és Batthány utczákat nem számítva, mely minden részében közéve és aszfaltozva van, mely megszabadul az őszi és tavaszi sártengetőrs a nyári mélységes portól. — Ezzel keresztül lesz vive a Piac-utczának régóta sürgetett boulevardirozásszerű rendezése. Valóban már is tetszetős, meglepő látványt nyújt az a széles kocsit két oldalán elhúzó fiatal kettős farsoraival. A tavaszi csupán a nyugoti oldalnak a kétemeletes Csankházától a „Bika” szállóidáj terjedő szakasza, a városház előtti és a Nagytemplom és Stenczinger ház közötti területek voltak kiburkolva. Ma már ugyanilyen helyzetbe jutott a keleti oldal, a Teleki utczától, a Csapó-utczáig. Pár nap múlva befejezik a Bikaszállótól a püspöki lakig nyúló tágas térségnek kiközvetítését. Az aszfalt és a fasor mellett vonuló széles köburkolatok között egy háromszög alakú tér marad, melyet a hatvan utczái közötti vasút fog végig szelni. Ezen tér a jövő tavasszal vagy cyclops köburkolatot nyer, vagy kavicscsal fog befedetni. Esetleg két oldalán faültvények lesznek. — Bizony kívánatos is, hogy polgármester urunk, ki a befásítás ügyét vezeti a városi főmérnökkel együtt, a jövő év fásítási tervzetébe ezen tért is fölvegye. Ma hozzatogtak a „Hungaria” kávéházától a Miklósz utca torkolatáig terjedő piacrésznek kiközvetítéséhez is. Az artézi kut környékének kiburkolása hihetőleg későbbre marad. A Csokonai kert mellett is nagy kőhalmazok hevernek. Ezek a kert és a péterfiái leányiska közti ut, valamint a Nyomató utczának a Vár utca torkolatáig, esetleg azon túl is leendő kiközvetítésre szánják. Az itt fölhasznált teméntelen követ a D. H. V. vonatai szállították a helyszínére. A kövezési munkálatokat elegendő erővel s kellő gyorsasággal s szakavatottsággal Mahlmeister Ádám városi kövező mester vezeti.

— **Az alvás és a kerékpározás.** A londoni kerékpározók közt tudományos kör alakult, melynek összejövetelein megbeszéltek minden oly dolgot, mely a sport körében a tudományt érinti. A körnek tagjai között orvosok, tanárok nagy számmal vannak. Egyik utóbbi összejövetelükön nagy érdeket keltett Nixon-nak, a gyermekkorház titkárnak felhívása az alvásról és kerékpározásról. Nixon egyike a legügyesebb és a legkitartóbb bicyclistáknak, ki saját magán és másokon tett észleteket e tárgyra vonatkozólag. Egy ízben Edinburgból Newcastleig 120 angol mérföldnyi utat hideg és szakadó esőben 40 óra alatt tett meg és az egész idő alatt csak mástól órát aludt, azt is szabad ég alatt. De ez még kis dolog ahoz képest a mit Mr. Mills vitt véghez, ki 805 angol mérföldet futott be egyfolytában egy kerékpáron és az egész ut alatt csak négy és fél órát aludt. Mr. Mariott ugyanezt az utat három keréken (tricyclet) tette meg kemény munkával. — napjában csak 3—4 órát aludva. Nem lett legkisebb baja se. De legnevezetesebb a Nixon felhozta esetek közül Mr. Lennox utja. Ez a gentelman három nap, három éjjel folytonosan kerékpározott, a nélkül, hogy csak egyszerű is lehunyta volna a szemét; éjfél tájban ugyan mindig álomság vett rajta erőt, de ez napfelkeltével azonnal eltűnt és azután egész nap nem zavarta. Nixon e tüneményt, hogy a kerékpározók oly nagy testi erőmegfeszítéseket semmi, vagy oly kevés alvással kibírják, annak a rázkódásnak tulajdonítja, a melybe a gerincevel és agyvelő jut a kerékpár gépezetének folytonos mozgása és döcögése miatt. — Ez álmatlanság azonban más idegfelesztő munkánál is előjön, legyen az akár durva erőfelfejtés, akár finomabb szellemi erőküldéssel járó munka. Az ily tulhajtások, habár egyes erős szervezetek rövid időre kár nélkül is megtehetik, mindig veszedelmet rejtenek magukban. Különböző ideg bajoknak lehetnek forrásai, melyekre nem árt figyelmeztetni a különben testedző és egészséges sport bajnokait.

— **Hegedű lecke óráknak** mérsékelt díjazás mellett való adására ajánkozik egy a hegedű tanításban alapos gyakorlattal bíró fiatal ember, ki e téren már régebb időtá si kerrel működik. Irtekezhetni vele N. Hatvan után, 1547. sz. házánál.

— **Táncmulatság Szegegyháza pusztán.** A Nyiregyháza vidéki uradalmi tisztartók jótékonykezélu, zártkörű táncvizigalmat tartanak e hó 21-én, szombaton a gr. Dégenfeld Gusztáv uradalmához tartozó Szegegyháza pusztai erdőben (Ujfehértó és Dorog között). A rendezőség Benczi Gyula híres zenekarát szerződtette.

— **Elmentek a bakák.** Sirtak is a leányok és némely asszonyok, annyit és olyan öszintén, a hogy a szerelem évente csak egyszer szokott sirni. Egyszer mikor az Alexis bakákat elviszi a gözös a nagy hadgyakorlatokra. Hallottunk azonban kirsirt szemü asszonyoktól olyantéle beszédet is, mintha a szegény bakákat egyenesen a muszka ellen küldenek. Csak hogy a tiszturak, meg az újságok eltitkolják a nép előtt. Hát e fölül legyenek megnyugodva az aggódó hölgyek — Mert csak Aradra s onnan N. Váradra mennek a katonák. Az induló ezred egyébiránt a Czeglédutczán, a színház előtt állott fel s onnan vonult ki a pályaudvarba harsogó katonazene mellett. Teméntelen számú közönség tolongott ki utánna. Hogy feles számmal voltak közöttük, mondanunk sem kell. — Egy egy szép vasárnap délután sem kérnek annyian szabadságot kimenőre, szobalányok szakácsnők és szolgálok, mint a mennyien tegnap tették ezt, elengedvén a tegnapi délutánért egy sorszerinti vasárnapi kimenőt, csak hogy meg egyszerű elbusuzhassanak szerelmeikről. — De nem csak a konyhák lettek tegnap őrsekül, hanem egy némely varrók is; legalább nagyon sok varró lány tünt fel tegnap az indóház körüli láthatáron. Kevésell öt óra előtt megkondult a jelző harang s a vonat megindult a vidám hangulatú fiukkal. A bánatos könyvek még egyszer megeredtek s este mintha kihalt volna az élénkség és jókedv a kapualjakban és a kutyakörnyékén.

— **Dobogó szívek tragédiája.** Szent Iván községben, Dunaalföld mellett szomorú halált halt tegnapelőtt egy előkelő fiatal pár; disze, virága a családjának mind a kettő, míg élt; fájt szemrehányása most, mikor nincsenek többé. Péchy István, Szuha Benedek tolnamegyei nagybirtokos és volt országgyűlési képviselő fogadott fia, tegnap a szentiváni temetőben forgó pisztolylyal agyonlötte nemes kéri Kiss Ilonát, aztán önmagát. A reménytelen szerelem közös elhatározással vitte őket a sirba. Péchy István, a ki előkelő modoru csinos fiatal ember volt, szerelmre gyuladt a szintén előkelő családból való nemeskéri Kiss Ilona iránt. A gazdag ifju feleségévé akarta tenni a szép, de szegény leányt, csak hogy a rokoniak nem voltak a „parthie” val megelégedve és nem akarták beleegyezésüket adni a szerelmi frigyehez. Péchy tegnapelőtt Székesfehérvárra utazott, a hol mostanában az imádottya lakott s a leánynyal Siófokra ment, hogy ott gyámaját, Szuha Benedeket, együtt indítsák meg s rávegyék kérésükkel, hogy ne tegye őket a frigy ellenével boldogtalanokká. Hogy mi történt a szerelmes pár, meg a gyámapa között, az most még titok, de a találkozás után Péchy nemsokára bérkocsit fogadott s ezzel mentek át Siótokról Szentivánra. Egyenesen a temetőbe hajtottak, felkeresték a fiatal ember egy ott nyugvó rokonának a sírját, azután nemsokára eldördült az a két lövés, mely két fiatal élet lángját oltotta ki. Péchy István 3 levelet hagyott hátra, melyek közül az egyik Szuha István czezei földbirtokosnak volt czimezve. Szuha azzonnal kiküldte gazdáját a szentiváni temetőbe, hol ez a szerelmeseket már halva találta. A fiatal pár gyászos halála mélyen megrendítette az egész környéket. Sokan lesznek bizonyára, a kik a két halottat meg fogják siratni.

— **Zeneestély.** Rácz Károly zenekara ma este a „Bika” vendéglőben játszik.

— **A szerb királyi pár válása.** Natália királyné tegnap előtt 3 napi tartózkodása után elutazott Bécsből. Natália királynőre nagyon rossz hatást tett, hogy bécsi tartózkodása alatt a hivatalos körök nagyon ignorálták, csakis a rendőség részesítette némi figyelemben, a mi azonban szintén kellemetlen volt rá nézve. A bécsi lap ugyan konstatalta, hogy „ő felsége a szerbiai királyné” Bécsben tartózkodik, de egyébként se megérkezésekor, se bécsi tartózkodása alatt nem éreztették vele, a királynét. Párisba csak Bogievics udvari hölgy kíséri a királynét. Mikor a keleti express vonaton elindult, Natália királyné kihajolt az ablakon és mosolygva integetett rokonainak. Megjegyzendő, hogy Natália királyné közvetlenül elutazása előtt hosszabb ideig tartó kihallgatáson fogadta Lobanov herceget. Belgrádból sürgönyzik, hogy Milán király a királyné nagynénje, Morussi hercegné által kiadott nyilatkozatra válasz gyanánt egy emlékiratot dolgoztat ki, melyben okmányokkal akarja bizonyítani Natália politikai működését. Ez okmányokat eredetiben külön megbízottak által több uralkodónak akarja kézbesítenie. A király erőlyesen tiltakozott az ellen, hogy újból akarna megfősülni. Ő csak fiát akarta a káros befolyás alól elvonni.

CSABNYOK.

Nem várt jutalom.

Toni szerencsésen átesett az annyira rettegett érettségi vizsgálaton. A szünidő alatt a nyolcz év fáradaimait kipihenni a fővárosba ment fel tanulmányainak folytatása végett.

Életének leghőbb vágyát vélte elérni, midőn a fővárosban az egyetem jogi karába iratkozhatott.

Itt csakhamar számos ismerősre talált, a kikkel azonban vajmi keveset érintkezett, s ha lehetett kerülte őket.

A hosszu téli estéket legtöbbszörre egyik kebelbarátjánál töltötte, kinek egy ritka szépségű nővére volt.

Az ifju leányt Editnek hívták, Szép, átlátszó, finom arcán az úde ifjuság rózsái nyíltak. Karesu, sugár termete igazi összhangzásban volt gyönyörű arcával, mely szintén egész valójának bájt, ellenállhatlanságot kölcsönzött. Nem esoda telát, hogy ha Toni szívének könnyen lángra lobbanó tüze feledett.

Edit szerette, a mit nem is késett neki megvallani. A lányka sem maradt hideg, kész volt e nemes érzelme viszonzására. A természet tavaszával megjött szerelmük tavasza is!

Edit nagyon szerette a virágot, de leginkább az ibolyát, a szép idők hírnökét.

Ezért az ifju mindennap egy ibolyacsokrot vett neki. Edit mindennap, midőn Tóni a friss csokrot átadta, visszatda az előtte való napon kapottat, melyet kebléből vont elő.

Ez volt a felelet Tóni azon kérdésére: Edit szeretsz-e? Hetek és hónapokig tartotak az érzelme e szelid és fonséges cseréje.

De ez nem elégitette ki az ábrándos ifjut, ki epedt, könyörgött azért a más választást, a melyet nem lehet kimondani, de halhali igen: az első eskőt.

Edit ezt megtagadta tőle, és ezért volt még boldogsága közepette is oly szomorú. Oh! ha az az ibolya elmondhatta volna, hogy mennyit tűnődik az ifju azon; vajjon miért illeti az annyira áhitott eskő inkább a virágot, mint őt? És ha eltudta volna mondani az a titkos vallomást, melyet az ábrándok országában kalandozva rebegett a virágokhoz, akkor talán szeretének tárgya meghallgatta volna.

Azonban a virág néma maradt és az ifju hiába törekedett a visszakapott virágról leolvasni, hogy: vajjon miért? Mindamellett szerette őt. Egy gyönyörű tavaszi vasárnapon, mely épen a hó utolsó napjára esett, az ifjunak tiz krajczárnál több nem volt szánya. Indult Edithez, hogy őt a tenplomba kísérje utjában gondolataiba merülve, egészen meg feledkezett azon ibolya csokorról, már pedig közel ért azon házhöz, melyben Editék laktak.

Készült visszatérni, midőn tekintetét a tulsó oldalán lévő házak egyikére vetette, hol a kapuban balra egy virágárus leányt, jobbra pedig egy koldusasszonyt pillantott meg, ki karján gyermekével alamizsnáért esengett. Szorongó szívvel fordult el a koldusasszonytól és az ibolya áruló leányhoz ment, kikeresett egy szép úde csokrot, de a mint fizetni akar, megszólal a koldusasszony.

— Könyöröljenek rajtam és szegény gyermekemen!

Az ifju visszatekintett, meghatotta az igazán szánalmat keltő kép, melyet a koldusasszony karján gyermekével és rongyokba öltözve mutatott.

Szive fájt, érezte, hogy tennie kell valamit. Némi habozás után a csokrot, mintha nem tetszene, visszatette a virágárus leánytányérjára a csokor árát pedig a koldusasszonynak adta.

Most állt ment a szemben levő házba, fölment a lépcsőn és Editéknél becsengetett. Az ajtó nyílt és szorongó szívvel Editet látta maga előtt, ki mint gyermek ugrott a nyakába és csókokkal halmozta el.

Az ifju, midőn kérdezni akarta boldogságának okát, Edit befogta száját.

— Ez legyen érte jutalmad... láttam...

Apróságok.

Tárgyalási teremben: Elnök a belépő paraszthoz: mit kíván barátom? Paraszt: Alázatosan, jó napot kívánok.

Uff királyból kettős, éneklő turós eszusa mellett Gyuri bácsinál, Szaty meg Boránd ilyen formán: Szaty: Mit szólott a Bika terem ötven forintjához? Boránd: (kétségbeesetten) oh ez aggasztó. (t. i. a „Bika” diszterméért 50 florrest kell fizetni ma este.)

A mivel nem bírok, az nem az enyém, a feleségemmel nem bírok mégis, ez az enyém.

Közgazdaság.

A budapesti értéktözsderől.

A Magyar Merkur heti tudósítás.

Az általános politikai és pénzügyi helyzet egészben és nagyjában folytonosan kedvező, de a tőzsde forgalom mégis napról napra csökken, különösen az utóbbi napokban oly gyéren látogatták a tőzsde termet, hogy csak itt-ott lehet egy itthon maradt börzeá-

net látni. Azonban az üzlet még sines teljesen magára hagyva, mert a nyaralókban és fürdőkben szétszórt tőzsdéspekulánsok éber figyelemmel kísérik a tőzsde minden mozzanotát és ha kevesen vannak is itt jelen, annál sürűbben dolgozik a táviró, mely a tőzsde és a nyaraló üzérkedők között az összeköttetést folyton ébren tartja.

A járadékok és befektetési értékek piaca, dacára a csekély forgalomnak szilárd maradt. A járadékok futólag gyengültek ugyan, de mindannyiszor gyors javulásra mutat hajlandóságot. A többi befektetési értékek, mint elsőbbségek és záloglevelek folytonosan szilárdak voltak és a júliusi szelvényből befolyt milliók jobbra e téren nyerne elhelyezést.

A bankrésztvények általában meg tartották a szilárd irányt, csak a hitelrészvények voltak nagyobb ingadozásoknak kitéve.

A közlekedési vállalatok piaca ama magyar vasuti részvények, melyek az 1876 diki beruházási kölcsönáll érdekében vannak, egy időszertüen bécsi hajsa követ kezében lanyhák, de a többiek a szép időjárárs következtében szilárdak.

Iparvállalati értékekben szilárd ugyan az irány, de igen csekély a forgalom. Malomrésztvények, vasöntő és téglagyár részvények kissé emelkedtek.

A sorsjegyek piaca igen szilárd. A kis sorsjegyek, különösen a Bazilika és az olasz vöröskereszt sorsjegyek ismét emelkedtek.

A valuta és ércváltók némi ingadozások után szilárdultak.

Értékpapír és sorjegy birtokosoknak készséggel szolgál felvilágosítással a „Magyar Merkur” kindóhivatala Budapestben. Hatvani utca 17 szám.

Terményárak a debreczeni piacon.

1888. Julius 17-én.

Egy m.-máza	feles,	közép,	alsó.
Buza	6.10	6.00	5.90
Kétszeres	5.10	5.00	4.90
Rozs	4.40	4.30	4.20
Arpa	4.40	4.30	4.20
Zab	4.70	4.60	4.50
Tengeri	6.20	6.00	5.80
Köles	6.50	6.25	6.00
1 zsák Burgonya	1.00		
100 kl. szalonna	62.00	61.50	60.00
100 kl. báj.	62.00	61.50	60.00

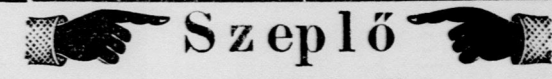
VASUT.

Debreczenből indul:	
B.-pest—N.-Várad felé	d. e. 8 ó. 27 p.
" "	d. e. 11 ó. 36 p.
" "	este 10 ó. — p.
Szatmár felé	d. u. 3 ó. 49 p.
" "	éjjel 3 ó. 37 p.
Kassa felé	reggel 6 ó. 31 p.
" "	este 7 ó. 30 p.
Nánás felé:	m. á. v. indh. éjjel 5. ó. 50 p.
	d. u. 4. ó. — p.
vásártér	reggel 6. ó. 07. p.
	d. u. 4. ó. 19. p.
Debreczenbe érkezik:	
Budapestről	érek. éjjel 3 ó. 06 p.
" "	d. u. 3 ó. 31 p.
" "	este 7 ó. 19 p.
Szatmárról	d. e. 11 ó. 18 p.
" "	este 9 ó. 35 p.
Kassáról	reggel 8 ó. 02 p.
" "	este 9 ó. 11 p.
Nánásról:	vásártér reggel 7. ó. 59 p.
	este 8. ó. 43 p.
m. á. v. indh.	reggel 8. ó. 07 p.
	este 8. ó. 52 p.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos:

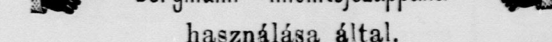
Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos

Szeplo

okvetlenül eloszlik

Bergmann lilimonteszappana

használása által.

Készíti egyedül Bergmann és Társa Drezdában 45 kr. darabja. Raktár Dr. Rothschnek gyógyszer-tárában Debreczenben.

Ő cs. és k. felsége hadihajóin általános használatban lévő legmagasabb elismeréssel és évek hosszú sora óta a legelső díjjal kitüntetett Gleichenberg melletti

Jánosforrás

a legjobb, legtisztább és legolcsóbb szesnavudus savanyuviz. — A légzési szervek hurutainál, gyomor és hólyag bajoknál a legjobb sikerrel használatik.

Főraktár Debreczenben:

Geréby Fülöp

fűszer, csemege, bor és ásványviz kereskedésében.

Árverési hirdetm. kivonat.

A h.-bösszörményi kir. járásbírósi hatóság közhírré teszi, hogy a h.-bösszörményi Takarékpénztár végrehajtónak Ónodi Sándor végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék a h.-bösszörményi kir. járásbírósi területén lévő és a h.-bösszörményi 8933 szám alatti telekjegyzőkönyvben foglalt 2690/a hrsz. alatti 2683 népsorszámu ház s udvarból álló ingatlanra 600 frt és a. zeleméri 3004 szám alatti telekjegyzőkönyvben foglalt 2830/a és 2830/b hrsz alatti ingatlanokra az árverést 287 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888 évi Augustus hó 2-ik napján délelőtt 9 óra-

kor alóli bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoztatók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 60 frt és 28 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Bösszörményben a kir. járásbírósi hatóság mint telekkönyvi hatóságnál 1888. évi Junius hó 11-ik napján.

Deák Ferencz
kir. aljársbíró.

ÁRJEGYZÉK.

az „**ISTVAN**“ gőzmalom készítményeinek

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENEN

és az 1887. április 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint.

	100 kil
A. Asztali dara nagyszemű	15.60
B. Szinte középszerű	14.60
O. Királyliszt	14.80

1. Lángliszt	14.20
2. Montliszt	13.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	13.—
4. „ 2-od rendű	12.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	11.60
6. szinte 2-od „	11.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	10.60
8. „ 2-od „	10.—
8 ¹ / ₂ Barna „ 1-ső „	9 —
8 ³ / ₄ „ „ 2-od. á 70 klgr.	7.60
9. Lábliszt . . . á 70 klgr.	6.20
10 Veres liszt . . . á 50 klgr.	—
11. Finom korpa zsákkal 50 „	3.40
12. Durva korpa zsákkal á 50 klgr.	3.—

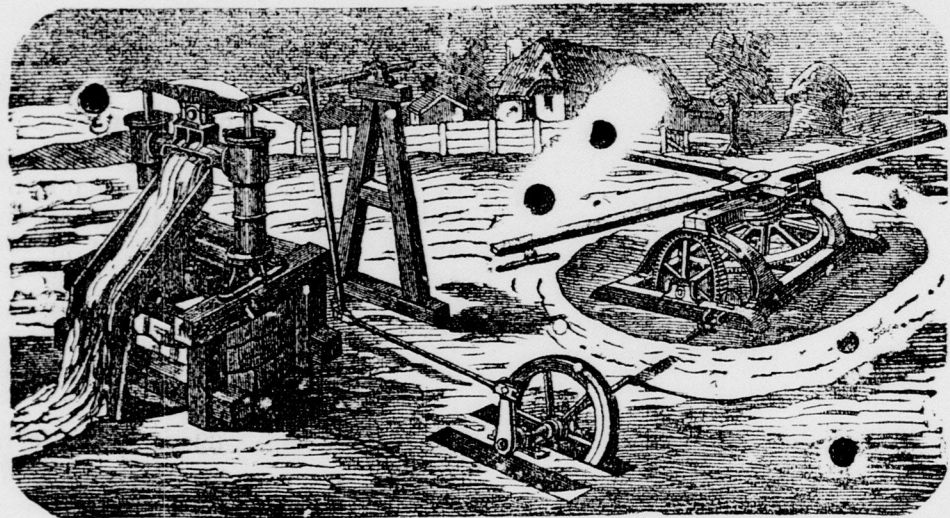
A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-tőli engedmény a fennmelyített egyezmény folytán szintén beszűntetett.

Debreczen, 1888. Május 20.

Alapítottatott 1858-ban.

W A L S E R F E R E N C Z

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földhirtokosok és magánzók részére, modern technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

községi és gyámi rovatos ivenk, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.